

[Helle Degn]

forbring, det er at få kvinder ind i utraditionelle fag og områder. Gamle fordomme og stive, gamle bureaukratiske regler må nyvurderes ud fra, at det i dag må have førsteprioritet for samfundet, at ungdomsgenerationen har et tilhørsforhold til samfundet. Den faglige og uddannelsesmæssige værdi i en given praktikplads må så få anden prioritet. Ellers vil det tage år for os, inden ungdomsarbejdsløshedsproblemet løses, og det har vi ikke råd til at vente på.

For kvinderne eksisterer der en fare ved en for kraftig udbygning på HK-uddannelsesområdet med de dårlige beskæftigelsesudsigter, der er på dette område på lang sigt. Derfor er det meget nyttigt for de unge i dag at konstatere, at det, man satses på, bl.a. er social- og sundhedsuddannelserne. Det meget kønsopdelte arbejdsmarked må vi have gjort noget ved, bl.a. via de uddannelses- og kvalifikationskrav, som stilles på arbejdspladserne, ofte formuleret på baggrund af en forældet kønsrolleopfattelse. Det er vigtigt, at kvinder går ind i det, som nogle opfatter som mandefag, men det kræver støtte til disse unge kvinder, som skal være banebrydere, som skal gå først ad nye veje.

De ligestillingskonsulenter, som arbejdsformidlingen har fået i hvert eneste amt, har der været vældig god brug for. De har travlt med at placere de unge kvinder. Et enkelt forsøg har der været gjort på at støtte og rådgive kvinder i mandefag. Vi må se lidt nøjere på, om der ad denne vej kunne findes flere, som tør vove pelsen, og som også kunne få hjælp til det. Særlig vanskeligt er det selvfølgelig, hvor det er de yngste kvinder, der nu skal være med til at bane nye veje. Det havde været bedre, om det var mere erhvervsferne kvinder og mere robuste kvinder, som skulle bryde disse kønsbarrierer ned.

Jeg vil opfordre arbejdsministeren til at samle erfaringerne sammen fra ligestillingskonsulenternes arbejde og overveje nogle supplerende initiativer. At løse de unge arbejdsløse kvinders problemer hænger jo til syvende og sidst sammen med, om der er vilje til at finde løsninger og vilje til, at det skal lykkes, hos dem, som skal sætte i gang, hos dem, som skal deltage, og hos dem, som skal samarbejde. Fra socialdemokratisk side må vi sige, at vi anser det for vigtigt, og vi har viljen.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg kunne i arbejdsministerens redegørelse have ønsket mig nogle betragtninger vedrørende voksenalder fra det 18. år. Mener arbejdsministeren slet ikke, at der er en negativ sammenhæng mellem løn og ledighed? Der er bogstavelig talt ingen ledighed blandt unge under 18 år. Til gengæld ser vi derefter en markant stigning. Det er ikke rimeligt, at en virksomhed skal betale den samme løn til en uvant 18-19-årig som til den rutinerede og trænede på 26 år. Mener arbejdsministeren ikke, at tidspunktet er inde til at plædere for en overgangsløn, som vil skabe adskillige job til de unge?

Regeringen vil give kommunerne mulighed for at gennemføre egentlig produktionsvirksomhed i forbindelse med beskæftigelsesprojekter for unge. Det begrundes med, at mange af beskæftigelsesprojekterne er virkelighedsfjerne og af de unge deltagere opfattes som surrogatarbejde. Derfor siger man, at beskæftigelsesprojekterne må omfatte egentlig produktion for at gøre arbejdssituationen realistisk. Ja men hvis en større produktion end den, der i dag gennemføres, kan finde sted, bør dette da ikke ske i virksomhederne? Er det muligt at tale om rigtig produktion andre steder end i produktionslivet?

Det er en misforståelse at ville opbygge alternative produktioner, der aldrig af de unge vil blive anset for at være rigtige og samtidig påfører en række bestående virksomheder ulige konkurrence – med det resultat, at ledigheden måske yderligere vil vokse. Ønsker de unge overhovedet sådanne kommunale beskæftigelsesprojekter? Søger man dem ikke, netop fordi de er blevet afvist i uddannelsessystemet? De ekstraordinære og midlertidige foranstaltninger skal placeres i private virksomheder. De unge skal sluses over i faste job, og det sker bedre ved private end ved kommunale projekter. Hvis kommunerne får mulighed for at iværksætte produktion, vil der grundlæggende være tale om en blindgyde for de unge. Vi vender os mod perspektivløse, kunstige ordninger.

Det konservative folkeparti har en positiv holdning til at skabe flere job og flere uddannelsespladser. Derfor støtter vi kapacitetsudvidelser inden for de erhvervsrettede uddannelser, men vi peger på vigtigheden af en geografisk spredning af tilbuddene. Vi har